

Väljaandja:	Keskonnaminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	20.05.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	23.03.2006
Avaldamismärge:	

Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded¹

Vastu võetud 04.06.2004 nr 66

[RTL 2004, 83, 1316](#)

jõustumine 24.06.2004

Muudetud järgmise määrusega (vastuvõtmise aeg, number, avaldamine Riigi Teatajas, jõustumise aeg):

6.05.2005 nr 35 ([RTL 2005, 51, 716](#)) 20.05.2005

Määrus kehtestatakse «[Jäätmeseaduse](#)» (RT I 2004, 9, 52; 30, 208) § 33 lõike 1 punktide 2 ja 3 alusel.

§ 1. Reguleerimisala ja mõisted

(1) Määrus kehtestab jäätmepõletustehase ja koospõletustehase (edaspidi kasutatakse mõlemat põletustehase liiki hõlmava üldmõistena *tehas*) rajamisele, kasutamisele ja sulgemisele esitatavad nõuded.

(2) Määrust kohaldatakse tehasele «[Jäätmeseaduse](#)» § 37 lõigete 1 ja 2 mõistes, kus terminiselt töödeldakse, sealhulgas põletatakse «[Jäätmeseaduse](#)» reguleerimisalasse kuuluvaid tahkeid ja vedelaid jäätmeid.

(3) Määrust ei kohaldata tehasele, mis töötleb ainult järgmisi jäätmeliike:

- 1) põllumajanduse ja metsanduse taimseid jäätmeid;
- 2) toiduainetööstuse taimseid jäätmeid, juhul kui töötlemisel tekkiv soojus kasutatakse ära;
- 3) tselluloosi tootmise ja tselluloosist paberi tootmise kiulisi taimseid jäätmeid, juhul kui need põletatakse nende tekkekohas ja tekkiv soojus kasutatakse ära;
- 4) puidujäätmeid, kui neid ei ole töödeldud puidukaitseainetega ja need ei sisalda halogeenitud orgaanilisi ühendeid või raskmetalle, nagu eelkõige ehitamisel ja lammutamisel tekkivad puidujäätmed;
- 5) korgijäätmeid;
- 6) jäätmeid, mis tekivad nafta ja gaasi otsimisel ning kasutamisel avamererajatistes ja mis põletatakse nende rajatiste peal;

7) loomakorjuseid, kui nende käitlemine toimub kooskõlas Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu nõukogu määrusega nr 1774/2002/EÜ milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad (OJ L 273, lk 1-95).

(4) Määrust ei kohaldata katsetehasele, mida kasutatakse uuringuks, arendustegevuseks ja katsetamiseks, selleks et parendada terminlist protsessi, ning kus töödeldakse alla 50 tonni jäätmeid aastas.

(5) Määrusega ohtlike jäätmete suhtes kehtestatud nõudeid ei kohaldata järgmistele ohtlikele jäätmetele:

- 1) põlevatele vedeljäätmetele, sealhulgas vanaõlile, juhul kui polüklooritud aromaatsete süsivesinike, näiteks polüklooritud bifenüülide (*PCB*) või pentaklooritud fenooli (*PCP*) sisaldus jäätmetes ei ole suurem kui 50 mg/kg ja nende jäätmete liigitamine ohtlike hulka ei tulene muude ohtlike koostisainete sisaldusest ning nende jäätmete alumine kütteväärtus on vähemalt 30 MJ/kg;
- 2) kõigile põlevatele vedeljäätmetele, mille põlemisel vahetult tekkivad gaasid ei põhjusta muud heidet või suurema saasteainesisaldusega heidet kui need gaasid, mis tekivad gaasiõli põletamisel.

(6) Heide on ainete, vibratsiooni, soojuse või müra otsene või kaudne väljutamine käitise saasteallikast õhku, vette või pinnasesse.

(7) Gaasiõli on mis tahes naftasaadus, mis on määratletud Euroopa Komisjoni määruse nr 1789/2003, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse EMÜ nr 2658/87 I lisa (EL Teataja L 281, 30. 10. 2003, lk 1–894) Gruppi 27, märkusi alamrubriigi kohta, lisamärkuste¹ punkti 1 alapunkti e).

§ 2. Tehase käitaja

- (1) Tehase käitaja (edaspidi *käitaja*) on isik, kes käitab tehast.
- (2) Tehase käitaja vastutab tehase töö korralduse, seire ja järelhoolduse eest.
- (3) Käitajal peab olema Keskkonnaministeeriumi keskkonnateenistuse (edaspidi *keskkonnateenistus*) antud «Jäätmeseaduse» §-de 81 ja 96 kohane jäätmeluba jäätmete põletamiseks või «Saastuse kompleksse vältimise ja kontrollimise seaduse» (RT I 2001, 85, 512; 2002, 61, 375; 2003, 73, 486) kohane keskkonnakompleksluba (edaspidi kasutatakse mõlemat loa liiki hõlmavat üldmõistet *luba*).

§ 3. Tehase rajamine

- (1) Tehase rajamine on tehase asukoha määramine, põletatavate jäätmete liigi määramine ning projekteerimine ja ehitamine.
- (2) Tehas loetakse rajatuks, kui käitajale on väljastatud «Ehitusseaduse» (RT I 2002, 47, 297; 99, 579; 2003, 25, 153; 2004, 18, 131) § 32 kohane ehitise kasutusluba.

§ 4. Tehase asukoha valik

- (1) Tehase asukoha valikul võetakse arvesse, et:
 - 1) tehasest lähtuv oht keskkonnale ja negatiivne keskkonnamõju oleksid võimalikult väikesed;
 - 2) tehas sobib ümbritsevasse infrastruktuuri;
 - 3) tehas asetseb põletamiskõlblike jäätmete tekkekoha läheduses;
 - 4) tehas asetseb jäätmete põletamisel tekkiva soojuse tarnet vajava soojusetarbija või soojustrassi läheduses.
- (2) Kui tehas rajatakse koospõletustehasena või jäätmeid hakatakse põletama tegutsevas tehases lisakütusena koos põhikütusega, siis tehase asukoha valikul või loa andmisel jäätmete põletamiseks tuleb arvestada lisaks tehase põhitootmise vajadustele ka lõikes 1 toodud kriteeriume.

§ 5. Jäätmete tehasesse vastuvõtmine

- (1) Tehasesse võetakse vastu üksnes põletuskõlblikke jäätmeid.
- (2) Jäätmete vastuvõtul kontrollib käitaja jäätmeveosega kaasasolevaid dokumente, sealhulgas:
 - 1) jäätmeveose saatedokumente;
 - 2) ohtlike jäätmete üleandmisel ohtlike jäätmete saatekirja;
 - 3) välisriigist sisseveetud jäätmete korral jäätmete sisse-, välja- ja läbiveo dokumente, mille vormid sisalduvad Euroopa Liidu Komisjoni otsuses 94/774/EÜ, millega kehtestatakse standardsaatekiri, millele on osutatud nõukogu määruses 259/93/EMÜ jäätmesaadetiste järelevalve ja kontrolli kohta Euroopa Ühenduses, ühendusse sisseveo ning ühendusest väljaveo korral (EL Teataja L 310, 03.12.1994, lk 70–76).
- (3) Enne jäätmete tehasesse vastuvõtmist kontrollib käitaja iga üleantava jäätmeliigi vastavust loaga kehtestatud nimistule ja määrab jäätmete massi jäätmeliikide kaupa.
- (4) Ohtlike jäätmete üleandja peab esitama käitajale järgmised kirjalikud andmed:
 - 1) jäätmete tekke kohta;
 - 2) jäätmete füüsikaliste omaduste ja keemilise koostise kohta ning muud andmed, mis võimaldavad hinnata jäätmete sobivust tehases kasutatavaks põletamisprotsessiks;
 - 3) jäätmetega seotud ohtude ja ainete kohta, millega neid jäätmeid ei tohi segada, ning jäätmete käitlemisel võetavate ettevaatusabinõude kohta.
- (5) Lõikes 4 nimetatud teavet säilitab käitaja 3 aastat.
- (6) Enne ohtlike jäätmete tehasesse lubamist võtab käitaja jäätmete vastuvõtmisel, eelistatavalt enne mahalaadimist, esinduslikud proovid, et määrata vajaduse korral jäätmete vastavust lõikes 4 sätestatud nõuetele. Proove säilitatakse vähemalt üks kuu pärast nende jäätmete põletamist. Analüüsitulemusi säilitab käitaja 3 aastat pärast nende jäätmete põletamist.
- (7) Erijuhtudel, näiteks nakkusohtlike tervishoiujäätmete korral, lõikes 6 nimetatud proove ei võeta ja toimitakse vastavalt § 6 lõikele 10.
- (8) Kui käitaja on veendunud jäätmete põletamiskõlblikkuses, võtab ta jäätmed vastu ja annab jäätmed üleandnud isikule iga jäätmekoorma vastuvõtmise kohta kirjaliku tõendi, milles on märgitud:
 - 1) jäätmete vastuvõtmise aeg;
 - 2) jäätmeveose saatedokumendi või ohtlike jäätmete saatekirja number;
 - 3) jäätmeliik ja koodinumber vastavalt Vabariigi Valitsuse 6. aprilli 2004. a määrusele nr 102 «Jäätmete, sealhulgas ohtlike jäätmete nimistu» (RT I 2004, 23, 155);
 - 4) vastuvõetud jäätmete mass;

5) jäätmed üleandnud veottevõtte või jäätmed üleandnud füüsilise isiku nimi, transpordivahendi liik ja registreerimisnumber;

6) andmed käitaja kohta (ettevõtte nimi, registrikood ja kontaktandmed);

7) tõendi väljastanud isiku nimi, ametikoht ja allkiri.

(9) Tehase käitaja rakendab jäätmete üleandmisel ja vastuvõtmisel kõiki vajalikke ettevaatusabinõusid, et vältida või vähendada ülemäärast kahjulikku mõju keskkonnale, eelkõige õhu, pinnase ning pinna- ja põhjavee saastamist, samuti haisu ja müra kahjulikku mõju inimese tervisele.

(10) Kui käitaja ei ole veendunud jäätmete põletamiskõlblikkuses, keeldub ta jäätmeid vastu võtmast ning edastab viivitamata teate jäätmete vastuvõtmisest keeldumisest ning selle põhjenduse Keskkonnainspektsioonile.

(11) Jäätmete vastuvõtmise keeldumise teade peab sisaldama järgmisi andmeid:

1) käitaja nimi ja ametikoht;

2) andmed tehase kohta (nimi, asukoht);

3) jäätmeid üle anda soovinud juriidilise isiku (ettevõtte nimi, aadress, registrikood) või füüsilisest isikust ettevõtja registrikood või füüsilise isiku nimi ja elukoht;

4) jäätmeid vedava transpordivahendi registreerimisnumber;

5) kuupäev ja kellaeg, millal jäätmeid üleandev isik soovis jäätmeid üle anda;

6) jäätmete iseloomustus;

7) jäätmete kogus (kilogrammides, tonnides);

8) võimalusel andmed jäätmete päritolu kohta;

9) jäätmeveose saatelehe number.

§ 6. Käitamistingimused

(1) Tehases tuleb saavutada jäätmete selline põlemistase, et põlemisel tekkinud räbu ja koldetuha orgaanilise süsiniku üldsisaldus (*Total Organic Carbon* – edaspidi *TOC*) on alla 3% või nende kuumutuskadu on alla 5% aine kuivmassist. Vajaduse korral tuleb *TOC*-i vähendamiseks kasutada jäätmetele sobivaid eeltötlusvõtteid.

(2) Tehas tuleb projekteerida, ehitada ja varustada ning tehast käitada nii, et põlemisest ja koospõlemisest tekkiva gaasi temperatuur tõuseks juhitud ja ühtlaselt pärast viimast põlemisõhu sisestamist isegi ebasoodsaimates tingimustes vähemalt kaheks sekundiks temperatuurini 850 °C, mõõdetuna põlemiskambri siseseina juures või mõnes muus loa andja määratud esinduslikus punktis. Selliste ohtlike jäätmete põletamisel, mis kloorina väljendatuna sisaldavad halogeene orgaanilisi aineid üle 1 massiprotsendi, tuleb vähemalt kaheks sekundiks tõsta temperatuur 1100 °C-ni.

(3) Tehase iga jäätmepõletusseade tuleb varustada vähemalt ühe abipõletiga, mis peab tagama põlemisgaaside nõutava temperatuuri. Põleti peab automaatselt tööle hakkama, kui põlemisgaaside temperatuur langeb pärast viimast põlemisõhu sisestamist alla 850 °C või alla 1100 °C, sõltuvalt selle paragrahvi lõikes 2 sätestatust. Abipõletit kasutatakse tehase jäätmepõletusseadmete käivitamisel ja seiskamisel, et temperatuur ei langeks alla 850 °C või 1100 °C kogu kõnealuste toimingute aja kestel ja seni, kuni põlemiskambri on veel põlemata jäätmeid.

(4) Käivitamisel ja seiskamisel või siis, kui põlemisgaasi temperatuur langeb alla 850 °C või alla 1100 °C, sõltuvalt selle paragrahvi lõikes 2 sätestatust, ei tohi toita abipõletit kütusega, mis võib põhjustada suuremat heidet kui see, mis tekib gaasiõli, vedeldatud gaasi või maagaasi põletamisel.

(5) Tehasel peab olema automaatsüsteem, mis välistab jäätmete etteandmise termiliseks töötlemiseks, sealhulgas põletamiseks:

1) käivitamisel, kuni põlemisgaaside temperatuuri 850 °C või sõltuvalt lõikes 2 sätestatust 1100 °C või lõike 7 kohaselt määratud temperatuuri saavutamiseni;

2) kui põlemisgaaside temperatuuri ei hoita 850 °C juures või sõltuvalt lõikes 2 sätestatust 1100 °C juures või nende lõike 7 kohaselt määratud tasemel;

3) niipea, kui selle määrusega nõutavad pidevad mõõtmised osutavad, et mõnda heite piirväärtust on ületatud puhastusseadmete häire või rikke tõttu.

(6) Heite piirväärtus on heidet iseloomustava komponendi mass, kontsentratsioon või tase heites, mida kindlaks määratud ajavahemikus või ajavahemikes ei tohi ületada või mille piiresse tuleb jääda.

(7) Lõigetes 2, 3 ja 5 sätestatud temperatuuridest ja viibeagadest erinevaid väärtusi võib lubada loaga, kui põletatakse ühte liiki jäätmeid ja kui käitaja tõendab, et jäätmete põletamise keskkonnamõju võrreldes eelnimetatud temperatuuride ja viibeagade juures põletamisega sellest ei suurene.

(8) Tehas tuleb projekteerida, ehitada ja varustada ning tehast tuleb käitada nii, et oleks välditud sellise heite õhku pääsemine, mis põhjustab märkimisväärset õhusaastet maapinna lähedal. Eelkõige tuleb põlemisgaasid väljutada juhitud ja «Välisõhu kaitse seaduse» (RT I 1998, 41/42, 624; 1999, 10, 155; 95, 843; 2001, 50, 283;

2002, 61, 375; 63, 387; 2003, 88, 594) nõuete kohaselt korstna kaudu, mille kõrgus tagab inimese tervise ja keskkonna kaitse.

(9) Jäätmete põletamisel või koospõletamisel tekkiv soojus tuleb ära kasutada võimalikult suures ulatuses.

(10) Nakkusohtlikud tervishoiujäätmed tuleb suunata otse koldesse, neid enne muud liiki jäätmetega segamata ja vahetult käsitlemata.

§ 7. Käitamine eriolukordades

(1) Puhastusseadmete ja mõõtmisseadmete tehniliselt vältimatute seisakute, häirete või rikete suurim lubatud kestus, mille vältel heite saasteainete sisalduse piirväärtusi ületatakse, kehtestatakse loaга.

(2) Avarii korral vähendab käitaja põletusseadmete koormust või peatab seadmed niipea kui võimalik, kuni tavapärased käitamistingimused on taastatud.

(3) Kui heite piirväärtusi ületatakse, ei tohi tehas või põletusseade jätkata jäätmete katkestamatut põletamist kauem kui neli tundi piirväärtuse ületamisest arvates.

(4) Lõikes 3 nimetatud tingimustes käitlemise kumulatiivne kestus peab olema ühe aasta jooksul väiksem kui 60 tundi. 60-tunnist piirmäära kohaldatakse tehase kõigi nende põletusseadmete suhtes, mis on ühendatud ühe ja sama põlemisgaaside puhastusseadmega.

(5) Tehase heites välisõhku ei tohi summaarsete tahkete osakeste sisaldus ületada 150 mg/m^3 , väljendatuna poole tunni keskmise väärtusena. Ületada ei tohi ka välisõhku väljutatava heite piirväärtusi süsinikoksiidi ja TOC osas.

§ 8. Välisõhku väljutatava heite piirväärtused

(1) Jäätmepõletustehas tuleb projekteerida, ehitada ja varustada ning tehas tuleb käitada nii, et saasteainete sisaldus väljutatavates gaasides ei ületaks lisas 1 sätestatud heite piirväärtusi.

(2) Koospõletustehas tuleb projekteerida, ehitada ja varustada ning tehas tuleb käitada nii, et saasteainete sisaldus väljutatavates gaasides ei ületataks heite piirväärtusi, mis on määratud lisas 2 kohaselt.

(2)¹Tsemendiahjudele, kus vääveldioksiidi ja orgaanilise süsiniku sisaldus välisõhku väljutatavas heites ei tulene jäätmete põletamisest, ei rakendata lisas 2 punkti 1 alapunktis 2 kehtestatud piirväärtusi.

(3) Kui koospõletustehases eralduvast soojusest üle 40% tekib ohtlike jäätmete põletamisel, kohaldatakse lisas 1 sätestatud heite piirväärtusi.

(4) Mõõtmised teostatakse selle määruse §-s 13 kehtestatud nõuete kohaselt. Heite saasteainete sisalduse piirväärtustele vastavuse määramiseks tehtud mõõtmiste tulemused teisendatakse vastavaks selle määruse §-s 13 esitatud tingimustele.

(5) Prügi (segaolmejäätmete) koospõletamisel määratakse heite piirväärtused vastavalt lisale 1.

(6) Prügi on kodumajapidamises tekkinud jäätmed ning kaubanduses, teeninduses või mujal tekkinud oma koostiselt ja omadustelt samalaadsed jäätmed, välja arvatud oma tekkekohas liigiti kogutud fraktsioonid ning aia- ja pargijäätmed.

[RTL 2005, 51, 716- jõust. 20.05.2005]

§ 9. Põlemisgaaside puhastusvee juhtimine suublasse

(1) Põlemisgaaside puhastamisel tekkiva heitvee juhtimist suublasse tuleb nii palju kui võimalik piirata, kusjuures heitvee reostuskomponentide sisaldus ei tohi ületada lisas 3 sätestatud heitvees sisalduvate saasteainete piirväärtusi.

(2) Põlemisgaaside puhastamisel tekkiva heitvee saasteainete sisalduse piirväärtused määratakse tehase heitvee suublas või ühiskanalisatsiooniga liitumise kohas.

(3) Heitvee suublasse juhtimisel ei tohi saasteainete massisisaldus ületada lisas 3 sätestatud heite piirväärtusi.

(4) Kui põlemisgaaside puhastamisel tekkivat reovett puhastatakse tehase ühises reoveepuhastis koos muu kohapeal tekkiva reoveega, mõõdab käitaja selle määruse §-s 14 nimetatud reostusnäitajaid:

- 1) põlemisgaaside puhastamisel tekkivas reovees enne selle suunamist ühisesse reoveepuhastisse;
- 2) muus reovees enne selle suunamist ühisesse reoveepuhastisse;
- 3) kohas, kus heitvesi tehase reoveepuhastist suublasse väljutatakse.

(5) Käitaja teeb massibilansi arvutused suublasse juhitava heitvee reostusnäitajate lõpliku taseme määramiseks. Arvutused tuleb esitada loa andjale viimase nõudmisel.

(6) Kui põlemisgaaside puhastamisel tekkivat reovett puhastatakse väljaspool tehas üksnes seda laadi reovee puhastamiseks mõeldud puhastusseadmes, määratakse lisas 3 nimetatud heitvee piirväärtused puhastusseadmest väljutatavas heitvees.

(7) Kui tehasevälises puhastusseadmes puhastatakse ka muud reovett, tuleb käitajal teha lõike 4 kohased mõõtmised ja massibilansi arvutused, et kindlaks teha heitvees saasteainete kontsentratsioon, mis tuleneb põlemisgaaside puhastusveest. Arvutused tuleb esitada loa andjale viimase nõudmisel.

(8) Lisas 3 sätestatud saasteainete sisalduse piirväärtuste saavutamiseks ei tohi reovett lahjendada.

§ 10. Tehase juurde kuuluvatele ladudele ja ladustusaladele ning territooriumile esitatavad nõuded

(1) Tehase juurde kuuluvad jäätmelaod ja -ladustusalad tuleb rajada ja neid kasutada nii, et oleks välditud saasteainete sattumine pinnasesse ning pinna- ja põhjavette.

(2) Tehase territoorium peab olema varustatud äravoolava saastunud sademevee või leketest või tulekustutusest tekkinud saastunud vee kogumismahutitega.

(3) Kogumismahuti maht peab olema piisav. Kogutud sademeveest tuleb võtta proovid ja vastavalt analüüsitulemustele tuleb vett vajaduse korral enne suublasse juhtimist puhastada.

§ 11. Tehase käitamisel tekkivad jäätmed

(1) Tehase käitamisel tekkivate jäätmete (edaspidi *jääkide*) kogust ja ohtlikkust tuleb vähendada nii palju kui võimalik. Võimaluse korral tuleb võtta jäägid ringlusse kas vahetult tehases või väljaspool seda.

(2) Jääk on selle määruuse mõistes mis tahes vedel või tahke aine või materjal (sealhulgas koldetuhk ja räbu, lendtuhk ja katlatolm, gaasi töötlemise tahke saadus, reovee töötlemisel tekkiv sete, kasutatud katalüsaator ja kasutatud aktiivsüsi), mis tekib jäätmete termilisel töötlemisel, sealhulgas põletamisel või koospõletamisel, põlemisgaaside või reovee töötlemisel või muude tehases toimuvate protsesside tulemusel.

(3) Kuivade tolmsete jääkide, nagu katlatuha ja põlemisgaaside puhastamisel tekkivate kuivade jääkide, vedu ja vaheladustamine peab toimuma nii, et välditaks nende sattumist keskkonda (näiteks kinnistes mahutites).

(4) Enne jääkide kõrvaldamist või ringlusse suunamist teeb käitaja katsed, et määrata kindlaks jääkide füüsikalised ja keemilised omadused, nende kuuluvus ohtlike või tavajäätmete hulka. Analüüsida tuleb jääkide kogu lahustuvat osa ja jääkides sisalduvate raskmetallide lahustuvat osa.

§ 12. Üldised mõõtmisnõuded

(1) Käitaja tagab mõõteseadmete paigaldamise ja selliste mõõtemetodite kasutamise, mis võimaldavad jälgida põletamise või koospõletamise parameetreid, tingimusi ja ainete massisisaldusi põlemisgaasides ning reovees.

(2) Käitaja kontrollib välisõhku ja vette väljutatava heite automaatsete mõõte- ja seireseadmete paigaldamist ja toimimist ning korraldab kord aastas ülevaatuskatsetused. Käitaja korraldab mõõteseadmete taatlemise vähemalt kord kolme aasta jooksul, tehes paralleelseid mõõtmisi etalonmeetoditega.

(3) Saasteainete sisaldust välisõhku ja vette väljutatavas heites mõõdetakse regulaarselt vastavalt lisale 4.

(4) Käitaja tagab, et kõik mõõtmistulemused salvestatakse, töödeldakse ja vormistatakse sellisel viisil, et oleks võimalik kontrollida nende vastavust selle määruuse ja loa nõuetele. Mõõtmistulemusi säilitatakse 3 aastat.

(5) Kui mõõtmised osutavad, et välisõhku või vette väljutatava heite selles määruuses sätestatud piirväärtusi on ületatud, teavitab käitaja sellest viivitamata loa andjat.

§ 13. Põlemisgaasides sisalduvate saasteainete mõõtmisnõuded

(1) Põlemisgaasides sisalduvate saasteainete mõõtmismeetodid on sätestatud lisas 4.

(2) Välisõhku väljutatavates põlemisgaasides määratakse pidevalt järgmiste saasteainete sisaldust:

- 1) lämmastikoksiidid, juhul kui lämmastikoksiidide heitele on kehtestatud piirväärtused;
- 2) süsinikoksiid;
- 3) summaarsed tahked osakesed;
- 4) TOC;
- 5) vesinikkloriid;
- 6) vesinikfluoriid;
- 7) vääveldioksiid.

(3) Kui käitaja tõendab, et vesinikkloriidi, vesinikfluoriidi ja vääveldioksiidi heide ei saa mingil juhul ületada neile kehtestatud piirväärtusi, võib nende saasteainete pideva mõõtmise asemel teha loa andja nõusolekul perioodilisi mõõtmisi lõikes 5 sätestatud ajakava kohaselt.

(4) Pidevalt määratakse järgmisi käitamisinäitajaid:

1) põlemisgaaside temperatuur põlemiskambri seina juures või põlemiskambri mõnes muus loaga määratud punktis;
2) põlemisseadme väljuvate põlemisgaaside hapnikusisaldus, rõhk, temperatuur ja veeaurisisaldus. Veeaurisisaldust ei ole vaja mõõta, kui põlemisgaasiproov enne selle analüüsimist kuivatatakse.

(5) Vähemalt kaks korda aastas määrab käitaja raskmetallide, dioksiinide ja furaanide sisalduse väljutatavates põlemisgaasides, kusjuures esimese 12 käitamiskuu jooksul tehakse mõõtmisi vähemalt iga kolme kuu järel.

(6) Dioksiinid ja furaanid on kõik lisas 5 loetletud polüklooritud dibenso-p-dioksiinid ja dibensofuraanid.

(7) Põlemisgaaside viibeaega, samuti vähimat temperatuuri ja hapnikusisaldust tuleb käitajal kontrollida tehase käivitamisel ja võimalikult ebasoodsates käitamistingimustes.

(8) Vesinikfluoriidi pidevast mõõtmisest võib loobuda, kui vesinikkloriidi töödeldakse gaasipuhastusseadmes nii, et vesinikkloriidi heite piirväärtuse ületamine on vastavalt puhastusseadme tehnilistele parameetritele välistatud. Sel juhul mõõdetakse vesinikfluoriidi heidet perioodiliselt vastavalt lõikele 5.

(9) Heite saasteainete sisalduse mõõtmise tulemused teisendab käitaja järgmistele tingimustele vastavaks:

1) tehasest väljutatavate põlemisgaaside temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, hapnikusisaldus mahu järgi 11%, kuiv gaas;
2) vanaõli põletamisgaaside väljutamise temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, hapniku sisaldus mahu järgi 3%, kuiv gaas;
3) kui ohtlikke jäätmeid põletatakse või koospõletatakse hapnikuga rikastatud keskkonnas, tuleb mõõtmiste tulemusi teisendada loa andja sätestatud hapnikusisaldusele vastavaks, võttes arvesse iga üksikjuhtumi puhul rikastusastet ning muid tehnilisi parameetreid;
4) koospõletamisel tuleb mõõtmistulemused viia vastavusse lisa 2 kohaselt arvatud hapniku üldsisaldusega;
5) hapniku mõõtmistulemused teisendatakse lisas 6 esitatud valemi kohaselt.

(10) Kui ohtlikke jäätmeid käitleva tehase heites vähendatakse väljutatavate gaaside saasteainete sisaldust nende gaaside töötlemise abil, toimub saasteainete sisalduse mõõtmistulemuste teisendamine lõike 9 punktis 1 sätestatud hapnikusisaldusele vastavaks üksnes siis, kui hapnikusisaldus, mida on mõõdetud samal ajavahemikul saasteaine sisaldusega, ületab lõike 9 punktis 1 nimetatud hapnikusisaldust.

(11) Välisõhku väljutatava heite piirväärtustest on kinni peetud, kui:

1) ükski ööpäeva keskmistest väärtustest ei ületa lisa 1 punktis 1 või lisas 2 esitatud piirväärtusi, või 97% aasta jooksul mõõdetud ööpäeva keskmistest väärtustest ei ületa lisa 1 punktis 5 esitatud süsinikoksiidi heite piirväärtust 50 mg/m³;
2) ükski poole tunni keskmistest väärtustest ei ületa lisa 1 punkti 2 tabeli teises veerus sätestatud ühtegi heite piirväärtust või 97% keskmistest poole tunni väärtustest ei ületa aasta jooksul lisa 1 punkti 2 tabeli kolmandas veerus sätestatud ühtegi heite piirväärtust;
3) ükski raskmetallide ning dioksiinide ja furaanide sisalduse proovivõtuaja kestel mõõdetud keskmistest väärtustest ei ületa lisa 1 punktides 3 ja 4 või lisas 2 esitatud piirväärtusi;
4) lisa 1 punkti 5 või lisa 2 sätted on täidetud.

(12) 30 minuti ja 10 minuti kestel tehtud mõõtmiste keskmised väärtused tuleb määrata jäätmete tegeliku põletamisaja järgi (arvesse ei võeta põletusseadme käivitus- ja seiskamisega, millal jäätmeid ei põletata) ning mõõdetud väärtuste põhjal pärast lisa 4 punktis 2 nimetatud usaldusvahemiku väärtuse mahaarvamist. Ööpäeva keskmised väärtused määratakse kehtivaks tunnistatud keskmiste väärtuste abil.

(13) Süsteemirikete või hoolduse tõttu võib päeva jooksul ööpäeva keskmise väärtuse saamiseks arvestamata jätta kuni viis keskmist 30 minuti väärtust. Süsteemirikestest või hooldusest tulenevalt võib aastas arvestamata jätta kuni kümne ööpäeva keskmised väärtused.

(14) Perioodiliste mõõtmiste korral tuleb proovivõtu perioodi saasteainete sisalduse keskmised väärtused, sealhulgas vesinikfluoriidi, vesinikkloriidi ning vääveldioksiidi keskmised väärtused, määrata selle määrase lisa 4 nõuete kohaselt.

§ 14. Heitvees sisalduvate saasteainete mõõtmisnõuded

(1) Heitvee väljutamiskohas tehakse järgmisi mõõtmisi:

1) pidev pH, temperatuuri ja vooluhulga mõõtmine;
2) heljuvainesisalduse määramine vooluhulgaga proportsionaalses keskmistatud proovis kord ööpäevas;
3) lisa 3 punktides 2–10 nimetatud saasteainete sisalduse määramine ööpäevase vooluhulgaga proportsionaalses keskmistatud proovis vähemalt kord kuus;
4) dioksiinide ja furaanide sisalduse mõõtmine vähemalt kord kuue kuu jooksul, esimese 12 käitamiskuu kestel vähemalt üks kord kolme kuu jooksul.

(2) Suublasse juhitava heite piirväärtustest on kinni peetud, kui:

- 1) heljuvainesisalduse mõõdetud väärtused ei ületa lisas 3 nimetatud heite piirväärtusi;
- 2) aasta jooksul mõõdetud raskmetallide sisaldus ei ületa lisas 3 nimetatud piirväärtusi rohkem kui ühel korral või kui on võetud 20 proovi aastas, ei ületa lisas 3 nimetatud piirväärtusi rohkem kui 5%-s võetud proovidest;
- 3) dioksiinide ja furaanide sisaldus ei ületa kaks korda aastas tehtavate mõõtmiste tulemustes lisas 3 esitatud piirväärtust.

§ 15. Tehase sulgemine

(1) Jäätmepõletustehase sulgemine on selle tegevuse täielik lõpetamine, keskkonnaohutuse tagamiseks vajalike meetmete rakendamine ning vajaduse korral suletud tehase asupaiga järelhooldus.

(2) Koospõletustehase sulgemine tähendab tehases jäätmete põletamisega seotud tegevuse lõpetamist.

§ 16. Menetluse algatamise teade

Paragrahvi 15 lõikes 1 nimetatud tehase sulgemise vajadusest või käitaja esitatud sulgemise taotlusest teavitab keskkonnateenistus viivitamata tehase teeninduspiirkonna maakondade maavanemaid ning valla- ja linnavalitsusi, samuti teisi isikuid, keda sulgemine oluliselt puudutab ning avaldab tehase sulgemise menetluse algatamise teate kohalikus ning maakonna ajalehes.

§ 17. Sulgemiskava

(1) Tehase sulgemise menetluse algatamisel esitab käitaja keskkonnateenistusele tehase sulgemiskava.

(2) Sulgemiskava sisaldab muu hulgas:

- 1) sulgemisprojekti, milles on tehase sulgemiseks ja keskkonnaohutuse tagamiseks vajalike tehniliste toimingute kirjeldus, vastavalt selle määruse ja muude asjakohaste õigusaktide nõuetele;
- 2) sulgemistööde ajakava;
- 3) sulgemistööde arvutusliku maksumuse;
- 4) järelhooldustoimingute kirjelduse.

(3) Sulgemiskava on sulgemisotsuse lisa.

§ 18. Sulgemisotsus

(1) Tehase sulgemisotsuse teeb keskkonnateenistuse juhataja oma korraldusega pärast tehase lõplikku ülevaatust, kõikide käitaja esitatud aruannete hindamist ja asjaomaste isikute seisukohtade ärakuulamist.

(2) Sulgemisotsusega määratakse:

- 1) tehase sulgemise aeg;
- 2) sulgemiskava täitmise tähtaeg;
- 3) järelhoolduse tingimused ja kestvus.

(3) Tehas loetakse suletuks, kui keskkonnateenistuse juhataja on andnud korralduse tehase sulgemiseks ja tunnistanud loa kehtetuks selles osas, mis lubab tehases jäätmepõletada.

§ 19. Sulgemisotsusest teavitamine

Sulgemisotsusest teavitab keskkonnateenistus §-s 16 nimetatud isikuid ja asutusi kirjalikult ja avaldab teate kohalikus ning maakonna ajalehes.

§ 20. Järelhooldus

Käitaja teeb järelhoolduse tingimustele vastavat seiret ja toiminguid keskkonnakahjustuste vältimiseks ning annab oma tegevusest aru keskkonnateenistusele sulgemiskavas määratud perioodilisusega.

§ 21. Üldsuse teavitamine

(1) Kui tehase nimivõimsus on vähemalt kahe tonni jäätmepõletamine tunnis, teeb käitaja üldsusele kättesaadavaks tehase toimimist ja keskkonnaseiret käsitleva aastaaruande, mille käitaja esitab loa andjale. Selles aruandes tuleb käsitleda tehase töö kulgu ning välisõhku ja vette väljutatavat heidet, võrrelduna selle määruse nõuetega.

(2) Nimivõimsus on jäätmepõletustehase kollete põletusvõimsuste summa, mille määrab tunnis põletatavate jäätmepõletuste kogus ja kütteväärtus.

(3) Keskkonnaministeerium koostab ja kord aastas uuendab nende jäätmepõletus- ja koospõletustehaste nimekirja, mille nimivõimsus on väiksem kui kaks tonni tunnis.

(4) Lõikes 3 nimetatud andmed tehakse kättesaadavaks Keskkonnaministeeriumi veebilehel.

§ 22. Olemasolevad jäätmepõletus- või koospõletustehased

Olemasolev jäätmepõletus- või koospõletustehas on selle määruse jõustumise ajal tegutsev tehas ning tehas, mille käitajal on enne selle määruse jõustumist saadud õigusaktide kohased load ning kus alustatakse tegevust hiljemalt aasta jooksul pärast määruse jõustumist.

§ 23. Rakendussätted

(1) Määrust kohaldatakse olemasolevatele jäätmepõletus- või koospõletustehastele alates 28. detsembrist 2005.

(2) Lisa 1 punktides 1 ja 2 esitatud lämmastikoksiidide heite piirväärtused kohalduvad tehastele, mis põletavad üksnes ohtlikke jäätmeid, alates 1. jaanuarist 2007.

(3) Olemasolevatele põletustehastele, mille nimivõimsus on kuni 6 tonni tunnis, on lisa 1 punktis 1 esitatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2008 500 mg/m^3 .

(4) Olemasolevatele põletustehastele, mille nimivõimsus on 6–16 tonni tunnis, on lisa 1 punktis 1 esitatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2010 400 mg/m^3 .

(5) Olemasolevatele põletustehastele, mille nimivõimsus on 1–25 tonni tunnis ja mis ei väljuta heitvett, on lisa 1 punktis 1 esitatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2008 400 mg/m^3 .

(6) Olemasolevatele põletustehastele on lisa 1 punktis 1 esitatud tahkete osakeste heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2008 20 mg/m^3 .

(7) Olemasolevatele põletustehastele, mille nimivõimsus on 6–16 tonni tunnis, on lisa 1 punktis 2 esitatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2010 400 mg/m^3 .

(8) Mürgmenetlust kasutavatele tsemendiahjudele või vähem kui kolm tonni jäätmeid tunnis põletavatele tsemendiahjudele on lisa 2 punktis 1 kehtestatud lämmastikoksiidide koguheitte piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2008 1200 mg/m^3 .

(9) Vähem kui kolm tonni jäätmeid tunnis põletavatele tsemendiahjudele on lisa 2 punktis 1 kehtestatud summaarsete tahkete osakeste heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2008 50 mg/m^3 .

(10) Tahketest kütustest eralduvate lisa 2 punktis 2 nimetatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus ei kohaldata üksnes ohtlikke jäätmeid koospõletavatele tehastele kuni 1. jaanuarini 2007.

(11) Olemasolevatele koospõletustehastele nimivõimsusega 100–300 MW_{th}, kus kasutatakse keevkihttehnoloogiat ja põletatakse tahkeid kütuseid, on tahketest kütustest eralduvate lisa 2 punktis 2 nimetatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus kuni 1. jaanuarini 2008 350 mg/Nm^3 ja vääveldioksiidide heite piirväärtus $850\text{--}400 \text{ mg/Nm}^3$ (lineaarne vähenemine, kui nimivõimsus muutub 100-lt 300-le MW_{th}-le).

(12) Olemasolevatele koospõletustehastele nimivõimsusega 100–300 MW_{th}, kus kasutatakse keevkihttehnoloogiat ja põletatakse biomassi, on kuni 1. jaanuarini 2008 lisa 2 punktis 2 kehtestatud lämmastikoksiidide heite piirväärtus 350 mg/Nm^3 .

(13) Olemasolevatele põletustehastele on kuni 1. jaanuarini 2008 lisa 3 kehtestatud heljuvainesisalduse heite piirväärtus 30 mg/l juhul, kui sellele vastab 80% proovidest, ja 45 mg/l juhul, kui seda piirväärtust ei ületa ükski proov.

[RTL 2005, 51, 716- jõust. 20.05.2005]

¹Euroopa parlamendi ja Nõukogu direktiiv 2000/76/EÜ jäätmete põletamise kohta (Ühenduse Teataja L 332, 28. 12. 2000, lk 91–111).

Keskkonnaministri 4. juuni 2004. a määruse nr 66 «Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded» lisa 1

PÖLEMISGAASIDEGA VÄLISÕHKU VÄLJUTATAVA HEITE PIIRVÄÄRTUSED

1. Ööpäeva keskmised väärtused

Tahked osakesed, summaarselt	10 mg/m ³
Gaasilised orgaanilised ained, ümberarvutatuna orgaanilise süsiniku üldsisalduseks (TOC)	10 mg/m ³
Vesinikkloriid (HCl)	10 mg/m ³
Vesinikfluoriid (HF)	1 mg/m ³
Vääveldioksiid (SO ₂)	50 mg/m ³
Lämmastikoksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO ₂), ümberarvutatuna lämmastikdioksiidiks (uutes põletustehastes ja olemasolevates põletustehastes, mille nimivõimsus ületab 6 tonni tunnis)	200 mg/m ^{3*}
Lämmastikoksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO ₂), ümberarvutatuna lämmastikdioksiidiks (olemasolevates põletustehastes, mille nimivõimsus on 6 tonni tunnis või vähem)	400 mg/m ^{3*}

2. Poole tunni keskmised väärtused

	A (100% mõõtmiste arvust)	B (97% mõõtmiste arvust)
Tahked osakesed, summaarselt	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Gaasilised orgaanilised ained, ümberarvutatuna orgaanilise süsiniku üldsisalduseks	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Vesinikkloriid (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Vesinikfluoriid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Vääveldioksiid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Lämmastikoksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO ₂), ümberarvutatuna lämmastikdioksiidiks (uutes põletustehastes või olemasolevates põletustehastes, mille nimivõimsus on üle 6 tonni tunnis)	400 mg/m ³	200 mg/m ³

3. Kõik keskmised väärtused, mis mõõdetakse minimaalselt 30-minutilise ja maksimaalselt 8-tunnise proovivõtuaja kestel ning hõlmavad asjakohaste raskmetallide ja nende ühendite heiteid nii gaasi kui ka auru kujul

	A (100% mõõtmiste arvust)	B (97% mõõtmiste arvust)
Kaadmium (Cd) ja selle ühendid, arvutatuna kaadmiumiks	kokku 0,05 mg/m ³	kokku 0,1 mg/m ^{3*}
Tallium (Tl) ja selle ühendid, arvutatuna talliumiks		
Elavhõbe (Hg) ja selle ühendid, arvutatuna elavhõbedaks	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ^{3*}
Antimon (Sb) ja selle ühendid, arvutatuna antimoniks	kokku 0,5 mg/m ³	kokku 1 mg/m ^{3*}
Arseen (As) ja selle ühendid, arvutatuna arseeniks		
Plii (Pb) ja selle ühendid, arvutatuna pliiiks		
Kroom (Cr) ja selle ühendid, arvutatuna kroomiks		

Koobalt (Co) ja selle ühendid, arvatuna koobaltiks	
Vask (Cu) ja selle ühendid, arvatuna vaseks	
Mangaan (Mn) ja selle ühendid, arvatuna mangaaniks	
Nikkel (Ni) ja selle ühendid, arvatuna nikliks	
Vanaadium (V) ja selle ühendid, arvatuna vanaadiumiks	

* 1. jaanuarini 2007 keskmised väärtused olemasolevate tehaste puhul, millele on antud käitamisluba enne 31. detsembrist 1996 ja kus põletatakse üksnes ohtlike jäätmeid.

4. Dioksiinide ja furaanide keskmised väärtused, mis määratakse minimaalselt 6-tunnilise ja maksimaalselt 8-tunnilise proovivõtuga jooksul¹

Dioksiinid ja furaanid	0,1 ng/m ³
------------------------	-----------------------

¹Heite piirväärtus väljendab dioksiinide ja furaanide üldsisaldust, mis on arvatud samaväärsuskordajate abil lisa 5 kohaselt.

5. Süsinikoksiidi (CO) sisaldus väljutatavates gaasides

Määratud	Heite piirväärtus ¹
Ööpäeva keskmise väärtusena	50 mg/m ³
Iga 10 minuti keskmine väärtus vähemalt 95%-l kõikidest mõõtmistest 24-tunnise ajavahemiku jooksul või Iga 30 minuti keskmine väärtus vähemalt 95%-l kõikidest mõõtmistest 24-tunnise ajavahemiku jooksul	150 mg/m ³ 100 mg/m ³

¹Heite piirväärtust tohib ületada tehase käivitamise ja seiskamise ajal.
[RTL 2005, 51, 716- jõust. 20.05.2005]

Keskkonnaministri 4. juuni 2004. a määruse nr 66 «Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded» lisa 2

PÕLEMISGAASIDEGA VÄLISÕHKU VÄLJUTATAVATE SAASTEAINETE HEITE PIIRVÄÄRTUSTE MÄÄRAMINE JÄÄTMETE KOOSPÕLETAMISEL

Kui selle lisa tabelis ei ole esitatud heite summaarset piirväärtust (C), tuleb kasutada järgmist valemit:

Jäätmete koospõletamisel väljutatavas gaasis sisalduva süsinikoksiidi ja muu saasteaine piirväärtus arvutatakse järgmiselt:

$$\frac{V_{\text{jäätmed}} \times C_{\text{jäätmed}} + V_{\text{menetlus}} \times C_{\text{menetlus}}}{V_{\text{jäätmed}} + V_{\text{menetlus}}} = C,$$

kus:

$V_{\text{jäätmed}}$ – üksnes jäätmete põlemisest tekkiva gaasi maht, mis leitakse loas määratud väikseima kütteväärtusega jäätmete kohta ja teisendatakse selles määruses sätestatud tingimustele vastavaks. Kui tehases ohtlike jäätmete põletamisel tekib soojust alla 10% tekkiva soojuse koguhulgast, tuleb $V_{\text{jäätmed}}$ arvutada sellise (tingliku) jäätmekoguse põhjal, mis põletamise korral annaks 10% tekkivast soojusest, kusjuures tekkinud soojuse koguhulk jääb muutumata;

$C_{\text{jäätmed}}$ – jäätmepõletustehastele selle määruse lisaga 1 kehtestatud saasteainete ja süsinikoksiidi heite piirväärtused;

V_{menetlus} – tehase käitamisel, sealhulgas tehases tavaliselt kasutatavate lubatud kütuste (välja arvatud jäätmete) põletamisel tekkiva gaasi maht, mis leitakse hapnikusisalduse juures, millele vastavaks tuleb heide eeskirjakohaselt teisendada. Kui selliseid tehaseid käsitlev eeskiri puudub, tuleb kasutada tegelikku

hapnikusisaldust põlemisgaasis, mida ei ole lahjendatud menetluses ebavajaliku õhu lisamisega. Teisendamine muude tingimuste korral on sätestatud selles määruises;

C_{menetlus} – selle lisa tabelites mõnedele tööstusharudele kehtestatud heite piirväärtused. Asjakohase tabeli või väärtuse puudumisel tuleb lähtuda tehase väljutatavates gaasides sisalduvate saasteainete ja süsinikoksiidi heite piirväärtustest, mis on kooskõlas muude õigusnormidega ja mis on sellisele tehasele kehtestatud lubatud tavaliste kütuste (välja arvatud jäätmete) põletamise korral. Asjakohaste õigusnormide puudumisel kasutatakse loas määratud piirväärtusi. Kui loas ei ole selliseid piirväärtusi määratud, kasutatakse heite saasteainete tegelikke massisisaldusi;

C – selle lisa tabelites mõnedele tööstusharudele mõnede saasteainete osas kehtestatud summaarsed piirväärtused ja hapnikusisaldus. Sellise tabeli või väärtuste puudumisel süsinikoksiidi ja asjakohaste saasteainete kogu heite piirväärtused, mis asendavad käesoleva määruise lisades sätestatud heite piirväärtusi. Hapniku üldsisaldus, millega asendatakse teisendamiseks vajalikku hapnikusisaldust, arvutatakse eespool osutatud sisalduse põhjal, arvestades osamahte.

1. Jäätmeid koospõletavaid tsemendiahjusid käsitlevad erisätted

Õöpäeva keskmisi väärtusi tuleb mõõta pidevalt ning tuleb järgida kehtestatud mõõtmisaegu ja muid mõõtmisnõudeid, nagu on sätestatud käesoleva määruise §-s 8. Poole tunni keskmisi väärtusi on vaja üksnes ööpäeva keskmiste väärtuste arvutamiseks.

Heite piirväärtuste järgimise määramiseks tehtud mõõtmiste tulemused teisendatakse vastavaks järgmistele tingimustele: temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, hapnikku 10%, kuiv gaas.

1) C – saasteainete heite piirväärtused

Saasteaine	C
Summaarsed tahked osakesed	30 mg/m ³
HCl	10 mg/m ³
HF	1 mg/m ³
NO _x olemasolevatele tehastele	800 mg/m ³
NO _x	500 mg/m ³
Cd + Tl	0,05 mg/m ³
Hg	0,05 mg/m ³
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5 mg/m ³
Dioksiinid ja furaanid	0,1 ng/m ³

2) C – värveldioksiidi ja orgaanilise süsiniku üldsisalduse piirväärtused¹

Saasteaine	C
SO ₂	50 mg/m ³
Orgaanilise süsiniku üldsisaldus (TOC)	10 mg/m ³

2. Jäätmete koospõletustehaseid käsitlevad erisused

1) Saasteainete ööpäeva keskmised heite piirväärtused

Poole tunni keskmisi väärtusi kasutatakse ööpäeva keskmiste väärtuste arvutamiseks.

C_{menetlus} tahkete kütuste kasutamise korral, väljendatuna mg/Nm³ (O₂sisaldus 6%):

Saasteaine	50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂ üldjuhul		850	200	200
kohaliku kütuse kasutamisel		või väävlitustamismäär ≥ 92%	või väävlitustamismäär ≥ 92%	või väävlitustamismäär ≥ 95%
NO _x		400	200	200
Tahked osakesed	50	50	30	30

C_{menetlus} biomassi põletamise korral, väljendatuna mg/Nm³ (O₂sisaldus 6%):

Biomass selle määruise tähenduses on aine, mis koosneb täielikult või osaliselt põllumajandusest või metsandusest pärinevast taimsest ainest, mida saab kasutada tema energiasisalduse taaskasutamise eesmärgil.

Saasteaine	50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	200
Tahked osakesed	50	50	30	30

C_{menetlus} vedelkütuste kasutamise korral, väljendatuna mg/Nm³ (O₂sisaldus 3%):

Saasteaine	50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	>300 MWth
SO ₂		850	400–200 (lineaarne vähenemine 100- lt 300 MWth-le)	200
NO _x		400	200	200
Tahked osakesed	50	50	30	30

2) C – heite saasteainete sisalduse piirväärtused

Keskmsed väärtused arvutatakse minimaalselt 30-minutilise ja maksimaalselt 8-tunnilise proovivõtuaja kestel registreeritud mõõtmistulemuste põhjal.

Saasteaine	C mg/Nm ³ (O ₂ sisaldus 6%)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

Keskmsed väärtused arvutatakse minimaalselt 30-minutilise ja maksimaalselt 8-tunnilise proovivõtuaja kestel registreeritud mõõtmistulemuste põhjal.

Saasteaine	C ng/Nm ³ (O ₂ sisaldus 6%)
Dioksiinid ja furaanid	0,1

3. Jäätmeid koospõletavate, punktidega 1 või 2 hõlmamata tehaste erisused

C ## saasteainete heite piirväärtused

Keskmsed väärtused arvutatakse minimaalselt 6- ja maksimaalselt 8-tunnilise proovivõtuaja kestel registreeritud mõõtmistulemuste põhjal

Saasteaine	C ng/Nm ³
Dioksiinid ja furaanid	0,1

Keskmsed väärtused arvutatakse minimaalselt 30-minutilise ja maksimaalselt 8-tunnilise proovivõtuaja kestel registreeritud mõõtmistulemuste põhjal

Saasteaine	C mg/Nm ³
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Keskkonnaministri 4. juuni 2004. a määruse nr 66 «Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded» lisa 3

PÕLEMISGAASIDE VEEGA PUHASTAMISEL TEKKIVA HEITVEE SAASTEAINETE HEITE PIIRVÄÄRTUSED

Saasteained	Heite piirväärtused massisisaldustena filtreerimata proovides	
1. Heljuvainesaldus ¹	$\frac{95\%}{30 \text{ mg/l}}$	$\frac{100\%}{45 \text{ mg/l}}$

2. Elavhõbe (Hg) ja selle ühendid, arvatuna elavhõbedaks	0,03 mg/l
3. Kaadmium (Cd) ja selle ühendid, arvatuna kaadmiumiks	0,05 mg/l
4. Tallium (Tl) ja selle ühendid, arvatuna talliumiks	0,05 mg/l
5. Arseen (As) ja selle ühendid, arvatuna arseeniks	0,15 mg/l
6. Plii (Pb) ja selle ühendid, arvatuna pliiiks	0,2 mg/l
7. Kroom (Cr) ja selle ühendid, arvatuna kroomiks	0,5 mg/l
8. Vask (Cu) ja selle ühendid, arvatuna vaseks	0,5 mg/l
9. Nikkel (Ni) ja selle ühendid, arvatuna nikliks	0,5 mg/l
10. Tsink (Zn) ja selle ühendid, arvatuna tsingiks	1,5 mg/l
11. Dioksiinid ja furaanid, määratletud lisa 5 kohaselt arvatatud üksikute dioksiinide ja furaanide summana	0,3 ng/l

¹mõõdetakse Vabariigi Valitsuse 31. juuli 2001. a määruse nr 269 «Heitvee veekogusse või pinnasesse juhtimise kord» (RT I 2001, 69, 424; 2003, 83, 565) kohaselt.

Keskkonnaministri 4. juuni 2004. a määruse nr 66 «Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded» lisa 4

MÕÕTMISMEETODID

- Mõõtmised välisõhu saasteainete sisalduse ja heitvee reostusnäitajate määramiseks peavad olema esinduslikud.
- Üksiku mõõtmistulemuse 95%lise usaldusvahemiku väärtused heite ööpäevaste piirväärtuste puhul ei tohi ületada heite piirväärtuste järgmisi protsente:

Süsinikoksiid	10%
Väaveldioksiid	20%
Lämmastikdioksiid	20%
Tahked osakesed, summaarsed	30%
Orgaanilise süsiniku üldsisaldus (TOC)	30%
Vesinikkloriid	40%
Vesinikfluoriid	40%

Keskkonnaministri 4. juuni 2004. a määruse nr 66 «Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded» lisa 5

DIBENSO-P-DIOKSIINIDE JA DIBENSOFUURAANIDE SAMAVÄÄRSUSKORDAJAD

Dioksiinide ja furaanide üldsisalduse leidmiseks tuleb järgmiste dibenso-p-dioksiinide ja dibensofuraanide massisisaldusi enne liitmist korrutada järgmiste samaväärsuskordajatega:

	Samaväärsuskordaja
2, 3, 7, 8-tetraklorodibensodioksiin (TCDD)	1
1, 2, 3, 7, 8-pentaklorodibensodioksiin (PeCDD)	0,5
1, 2, 3, 4, 7, 8-heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1

1, 2, 3, 6, 7, 8-heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9-heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8-heptaklorodibensodioksiin (HpCDD)	0,01
oktaklorodibensodioksiin (OCDD)	0,001
2, 3, 7, 8-tetraklorodibensofuraan (TCDF)	0,1
2, 3, 4, 7, 8-pentaklorodibensofuraan (PeCDF)	0,5
1, 2, 3, 7, 8-pentaklorodibensofuraan (PeCDF)	0,05
1, 2, 3, 4, 7, 8-heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8-heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9-heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
2, 3, 4, 6, 7, 8-heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8-heptaklorodibensofuraan (HpCDF)	0,01
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9-heptaklorodibensofuraan (HpCDF)	0,01
oktaklorodibensofuraan (OCDF)	0,001

Keskkonnaministri 4. juuni 2004. a määrus nr
66 «Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase
rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded»
lisa 6

VALEM SAASTEAINETE HEITES SISALDUMISE ARVUTAMISEKS NORMIKOHASELE HAPNIKUSISALDUSPROTSENDILE VASTAVAKS

21 – O_S

$E_S = \frac{E_M}{O_M} \times E_M$

>21 – O_M

kus:

E_S – arvutatud saasteainesisaldus juhul, kui hapnikusisaldus protsentides on normikohane;

E_M – mõõdetud saasteainesisaldus;

O_S – normikohane hapnikusisaldus;

O_M – mõõdetud hapnikusisaldus.

(õ) 23.09.2005 16:00

Õiend

Elektroonilises Riigi Teatajas avaldatud keskkonnaministri 4. juuni 2004 määruse nr 66 “Jäätmepõletustehase ja koospõletustehase rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded” (ID 901800) terviktekst sisaldas määruse lisa 6 vales sõnastuses.

Nimetatud lisas toodud valem oli ekslikult sama määruse lisa 2 valem.